

Arrest

nr. 280 176 van 16 november 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 9 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 5 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 3 februari 2019, diende op 5 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Zijn vingerafdrukken werden genomen op 28 september 2015 en 16 april 2018 in Duitsland (Eurodac).

1.2. Op 5 mei 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 6 mei 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 05/02/2019
Overdracht CGVS: 13/01/2020*

U werd in het Oromo gehoord door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) op 19 oktober 2021 van 13u41 tot 17u48. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u bijgestaan door een tolk die de Oromo taal beheerst. Uw advocaat, meester Malanda Nathalie, loco meester Sarolea Sylvie was tijdens het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Oromo etnie. U bent geboren op 04 februari 2000 te Bale Robe, Oromia regio. Uw religie is moslim. U bent niet gehuwd en hebt geen kinderen.

Uw vader was voor hij aan uw opvoeding begon strijder bij het Oromia Liberation Front (OLF). Hij gaf zich echter over aan de overheid en verliet de gevechten om u en uw drie jaar oudere broer B. op te voeden. U hebt uw moeder nooit gekend. Omdat hij een voormalige strijder was bij het OLF, kreeg uw vader geen identiteitsdocumenten en kon hij u en uw broer niet inschrijven op school. Een vriend van uw vader, een khatverkoper genaamd S., kon u en uw broer uiteindelijk inschrijven op school onder zijn naam. Door het gebrek aan identiteitsdocumenten kon uw vader ook geen gewone job uitoefenen, dus begon hij zaakjes in smokkelwaren zoals kledij, wapens en medicijnen. Wanneer u onderweg was naar school, werden u en uw broer geregeld ondervraagd door politieagenten over de smokkelzaken van uw vader, waarbij u door de agenten werd geslagen. De politie kwam ook dikwijls bij u thuis om de smokkelwaar van uw vader in beslag te nemen. Soms kon uw vader de politie echter afkopen en werden zijn smokkelwaren niet in beslag genomen. Toen u in de 6e graad zat op school, haalde uw vader u en uw broer B. van school zodat jullie niet meer geslagen en ondervraagd zouden worden door de politie. Hierna had u geen problemen meer met de politie. Op een dag in 2014, kwam S., de vriend van uw vader, naar u thuis en vertelde dat uw vader iemand had vermoord van het dorp Raytu en dat daardoor de familie van deze persoon wraak zou komen nemen door u en uw broer te doden. S. zei dat jullie die nacht niet thuis konden slapen in Robe, en bracht u naar Goba. Hij zei vervolgens dat hij u en uw broer naar uw vader zou brengen die zich ergens schuilhield. S. bracht jullie echter niet naar jullie vader. Vanuit Robe bracht hij u en uw broer naar Shashamane, en vandaaruit naar Addis Abeba. Van Addis Abeba gingen jullie naar een plaats in de Amhara regio, waar S. u en uw broer overdroeg aan een andere man, die jullie te voet samen met een groep mensen uit Ethiopië leidde. Onderweg in Soedan geraakte u gescheiden van uw broer B.. U bleef ongeveer 4 maanden in Khartoem en reisde vervolgens via Libië naar Italië.

Via Italië en Frankrijk reisde u door naar Duitsland waar u in juli 2015 aankwam en een eerste verzoek om internationale bescherming deed op 28 september 2015. Dit verzoek werd afgewezen op 25 oktober 2017. U diende een tweede verzoek in in Duitsland op 16 april 2018. Nadat uw tweede verzoek in Duitsland werd afgewezen en u zou gedeporteerd worden naar Ethiopië, reisde u naar België waar u op 03 februari 2019 aankwam. In België diende u een verzoek om internationale bescherming in op 05 februari 2019.

Ter staving van uw verzoek legde u twee psychologische attesten neer dd. 15/04/2019 en 25/02/2019 en enkele screenshots van door u gemaakte facebook-posts die te maken hebben met de situatie van Oromo's in Ethiopië, alsook twee foto's van uzelf op een demonstratie in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

In de vragenlijst "Bijzondere Procedurele Noden" DVZ dd. 05/04/2019 haalde u geen elementen aan waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Wel legde u op de DVZ twee attesten neer van de psychiater dd. 15/04/2019 en de psycholoog dd. 25/02/2019. De nota van de psychiater dd. 15/04/2019 is zeer summier, en vermeldt enkel dat u zich niet kon aanmelden voor uw persoonlijk onderhoud bij de DVZ op datum van 16 april 2019 omwille van "medische redenen". Het attest van de psycholoog dd. 25/02/2019 vermeldt beknopt een opsomming van uw symptomen (slapeloosheid, concentratieproblemen, isolement, irritatie, angst, agitatie, verwarring, opdringerige gedachten, droefheid, suïcidale gedachten, afwezigheid, nachtmerries, apathie en schuldgevoelens), uw mentale toestand (majeure depressie en een belangrijke nood aan stabiliteit, noodzaak aan psychologische opvolging, een depressieve toestand met post-traumatische elementen en een hechtingsprobleem) en de

omstandigheden waar u deze hebt opgelopen: slechte leefomstandigheden in Ethiopië, slechte behandeling in Libië, oversteek van de Middellandse Zee en slechte leefomstandigheden in Europa.

Op het CGVS wees de protection officer op de vermelding in uw dossier dat u naar de psycholoog gaat omwille van psychologische problemen (zie psychologische attesten neergelegd bij DVZ). Hierop verklaarde u dat u niet meer naar de psycholoog gaat omdat u niet meer comfortabel was met de neveneffecten van de medicijnen die u werden voorgeschreven. U vervolgens door de protection officer gevraagd hoe u zich voelt en of u zich goed voelt om het interview af te leggen, verklaarde u dat u geen mentaal probleem hebt, dat u lang moest wachten om het interview af te leggen en dat u er naar uitkijkt om het interview eindelijk te doen (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) p. 4).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde uw herkomstland, Ethiopië, te zijn ontvlucht omdat uw vader iemand had vermoord van het dorp Raytu en deze mensen wraak op u zouden nemen. U verklaarde: "de reden dat ik mijn land verliet, is niet omdat ik een crimineel was of een misdaad deed, maar het was omwille van mijn vader, dat ik en mijn broer het land verlieten. Mijn vader had iemand vermoord, en daardoor, die mensen, de familie van de persoon die werd gedood, willen wraak nemen op mij en mijn broer en dus moeten we ons leven redden. Maar we wouden het land niet verlaten, maar de vriend van mijn vader zei dat als we zouden blijven, zouden ze wraak nemen op mij en mijn broer. (..)" (NPO p.17).

Wat betreft uw vrees ten aanzien van de mensen van Raytu die wraak op u zouden willen nemen, dient echter te worden opgemerkt dat u dit onvoldoende aannemelijk hebt gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen op het CGVS manifest verschillen van wat u hebt verklaard in het kader van uw verzoeken om internationale bescherming in Duitsland.

Zo vermeldde u in Duitsland niets over dit probleem, dat uw vader iemand vermoord zou hebben en dat u hierdoor wraak vreest door de mensen van Raytu, noch in uw eerste verzoek van 28 september 2015, noch in uw tweede verzoek van 16 april 2018 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier – inlichtingen Duitsland). U verklaarde in Duitsland enkel dat u vreest voor uw leven bij een terugkeer naar Ethiopië, omdat u deelnam aan een demonstratie tegen het Masterplan op 30 april 2014 en omdat het Oromo volk onderdrukt wordt (gehoorverslag Duitsland p.4 en 8). Bij uw tweede verzoek in Duitsland verklaarde u louter in vage en algemene termen "de voornaamste reden dat ik mijn land verliet, was niet omdat ik mijn land haat, maar omdat ik mijn leven wou redden. Ik wil niet terug naar mijn land om mijn leven in gevaar te brengen met de dood of lijden tot gevolg." (verklaring tweede verzoek Duitsland dd. 13/04/2018). Het feit dat u in Duitsland twee verzoeken deed om internationale bescherming en op geen enkel moment iets vermeldde over dit incident van uw vader met de mensen van Raytu, hetgeen volgens uw verklaringen op het CGVS nochtans dé aanleiding vormde van uw vertrek uit Ethiopië, ondermijnt fundamenteel de geloofwaardigheid ervan. Uw verklaring op het CGVS dat u bij aankomst in Duitsland mentaal niet oké was omdat u een lange reis had gemaakt, dat u er om die reden compleet andere dingen hebt verteld, dingen die andere mensen u vertelden en die niet correct waren (NPO p.6), kan niet worden aanvaard als een afdoende verschooning. Immers kan redelijkerwijze worden verwacht dat u de waarheid vertelt over elementen die de kern uitmaken van uw asielrelaas, en dat u van deze feiten melding zou gemaakt hebben in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland. Wat betreft uw verklaring dat u door andere mensen werd beïnvloed om een incorrect verhaal te vertellen in Duitsland, namelijk politieke problemen naar aanleiding van een deelname aan een demonstratie tegen het Masterplan (NPO p.6), kan hier enigszins begrip voor worden opgebracht gegeven uw minderjarige leeftijd op dat moment. Echter, hoewel u mogelijks werd beïnvloed door anderen om bepaalde dingen te vertellen in uw asielrelaas in Duitsland, had u verder geen enkele reden om het verhaal met betrekking tot uw vader en de mensen van Raytu te verzwijgen. Het feit dat u hierover in Duitsland dan ook niets hebt vermeld is dus een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder kan ook worden verwacht dat u ten minste waarachtige en consistente verklaringen aflegt over aspecten die dichtbij uw leefwereld staan zoals uw familie. Echter, ook hier blijkt dat u verschillende

tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd in Duitsland ten aanzien van uw verklaringen op het CGVS, die de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnen.

Zo vermeldde u op het CGVS dat u geen idee hebt van de huidige verblijfplaats van uw vader (NPO p.12), dat hij is verdwenen, en dat u hem laatst zag één dag voor zijn vriend S. u kwam vertellen dat uw vader iemand had vermoord (NPO p. 22, 23). U weet zelfs niet meer of uw vader nog in leven is of niet. De laatste informatie die u heeft over uw vader was toen u zelf nog in Ethiopië was, namelijk dat uw vader op een dag het huis verliet en niet meer terugkwam (NPO p.12). In Duitsland verklaarde u echter dat uw vader nog leeft en dat hij verblijft in Kebele 03 te Robe (zie gehoorverslag Duitsland p. 3).

Ook over de rest van uw familie schetst u op het CGVS een heel ander beeld dan in Duitsland. In Duitsland verklaarde u dat u in Ethiopië bij uw vader woonde en dat uw ouders waren gescheiden. Over uw moeder verklaarde u dat ze S.A. heet, dat ze ook tot de Oromo etnie behoort en ergens op het platteland in de provincie Bale woont. U verklaarde ook dat u twee broers en één zus heeft. Uw zus is gehuwd en verblijft in Bale, uw ene broer verblijft bij uw moeder, uw andere broer bij uw vader. Verder verklaarde u nog dat u nog tantes en ooms hebt die in Ethiopië wonen (zie gehoorverslag Duitsland p. 2, 3).

Op het CGVS verklaart u daarentegen dat u uw moeder niet kent, u weet niet wie ze was, u weet niet tot welke etnische groep ze behoorde (NPO p.8), u weet zelfs niet hoe ze heet. U gevraagd of u zich eender wat nog kan herinneren over uw moeder, verklaart u dat u niets weet van haar. U weet ook niet waarom uw moeder en vader niet samenwoonden, noch weet u waar uw moeder dan wel woonde (NPO p.13). Het feit dat u op het CGVS op geen enkele van deze vragen een antwoord kan geven, terwijl u dit wel vertelde in Duitsland is weinig geloofwaardig en wekt de indruk dat u informatie probeert achter te houden. Het is bovendien weinig geloofwaardig dat u, toen u nog thuis woonde in Bale Robe bij uw vader en uw 3 jaar oudere broer B., nooit enige moeite zou hebben gedaan om meer over uw moeder te weten te komen. Uw verklaring dat u niets over uw moeder kon te weten komen omdat u geen familieleden had is ook op dat vlak tegenstrijdig met wat u in Duitsland hebt verklaard, waar u verklaarde dat u nog een zus, twee broers en verschillende ooms en tantes hebt in Ethiopië (NPO p.13, gehoorverslag Duitsland p.2,3). De verschillende tegenstrijdige verklaringen ten aanzien van uw familiale situatie in Ethiopië ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas op het CGVS, namelijk uw bewering dat uw vader iemand van Raytu vermoord zou hebben en hierna verdwenen zou zijn, en dat u niet naar Ethiopië kan terugkeren omdat u er geen familie meer zou hebben. U immers gevraagd, welke stappen u zou kunnen ondernemen om bescherming te zoeken in een situatie waarbij mensen wraak willen nemen, verklaarde u dat dit voor u heel moeilijk is omdat u geen familie, tantes of nonkels hebt om naartoe te gaan. U vervolgens gevraagd of dit dan een oplossing kon zijn, antwoordde u bevestigend. Aldus doet het feit dat u uw familiale situatie anders voorstelt op het CGVS dan wat u in Duitsland hebt verklaard, afbreuk aan de door u geopperde vrees.

Verder bent u zodanig onwetend over de details en omstandigheden van het incident tussen uw vader en de mensen van Raytu, alsook over de identiteit van uw vermeende vervolgers, dat dit de geloofwaardigheid van uw relaas compleet ondermijnt. U verklaarde dat uw vader iemand had vermoord. U gevraagd wie hij had vermoord, verklaarde u dat u dit slechts hoorde van de vriend van uw vader en niet van uw vader zelf en dat u enkel hoorde dat uw vader iemand doodde van de plaats Raytu, een kleine stad in de buurt van Robe, en dat uw vader hierna verdwenen was (NPO p. 19). U door de protection officer verdere details gevraagd over de omstandigheden van deze moord, met name hoe dit was gebeurd en wat de reden was dat uw vader deze persoon doodde, verklaarde u dat u het niet weet. U gevraagd wat de naam is van de persoon die werd gedood, verklaarde u opnieuw dat u het niet weet en dat u enkel hoorde dat de persoon van de plaats Raytu was (NPO p.19). U gevraagd wie de personen zijn die wraak op u willen namen nemen, blijft u opnieuw het antwoord verschuldigd en verklaart u enkel "de mensen van Raytu" (NPO p.23). Het is weinig overtuigend dat u enerzijds het land moet verlaten omdat u vervolging vreest door 'de mensen van Raytu', die wraak op u willen namen nemen, maar dat u anderzijds niet eens concreet kan aangeven wie uw vervolgers precies zijn. Verder is het ook ten minste opmerkelijk te noemen dat u blijkbaar allerm minst gechoqueerd bent door het nieuws dat uw vader iemand had gedood, maar dat u tegelijkertijd geen idee heeft van de reden waarom uw vader iemand van het dorp Raytu zou vermoorden. Zo verklaarde u "ik was eigenlijk niet geschokt, toen de vriend zei dat hij iemand had gedood, maar ik was heel ongerust voor mijn leven, want het is heel gebruikelijk in ons land, als iemand wordt gedood dat de familie wraak zal nemen." (NPO p.23). U beweert enerzijds dat dit fenomeen van bloedwraak heel gebruikelijk en veelvoorkomend is in uw maatschappij en regio, maar u slaagt er anderzijds niet in om één concreet voorbeeld te geven van andere gelijkaardige wraakkwesies (NPO p.23).

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat uw vader iemand van Raytu zou hebben vermoord en deze personen vervolgens wraak zouden willen nemen op u.

Wat betreft uw vrees om terug te keren naar Ethiopië omdat u geen identiteitsdocumenten bezit, dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende heeft aangetoond dat u bij een terugkeer naar Ethiopië geen aanspraak zou kunnen maken op documenten.

U verklaarde dat u in Ethiopië geen identiteitsdocumenten had en dat u nooit documenten hebt gehad die aantonen dat u een Ethiopisch burger bent (NPO p.8). Het dient echter te worden opgemerkt dat u in Ethiopië nog minderjarig was, hetgeen een logische verklaring is waarom u nog niet in bezit kon zijn van een identiteitskaart, die volgens de beschikbare landeninformatie slechts wordt uitgevaardigd aan personen vanaf 18 jaar (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Zo verklaarde u ook zelf dat u in Ethiopië nog niet oud genoeg was om documenten te verkrijgen bij de Kebele (de lokale administratie)(NPO p.19). Dit wil echter niet zeggen dat u, nu u meerderjarig bent, bij een terugkeer naar Ethiopië geen aanspraak zou kunnen maken op identiteitsdocumenten. U verklaarde dat uw vader zelf geen documenten kreeg van de Kebele omdat hij lid was geweest van het Oromo Liberation Front (OLF) (NPO p.18). Het dient echter te worden opgemerkt dat u onvoldoende aannemelijk hebt gemaakt dat uw vader werkelijk een voormalig lid was van het OLF. Ten eerste heeft u in het kader van uw asielaanvragen in Duitsland op geen enkel moment enige melding gemaakt van het feit dat uw vader een voormalig lid was van het OLF (zie inlichtingen Duitsland toegevoegd aan het administratief dossier). Het feit dat u hierover in Duitsland niets vermeldde is zeer opmerkelijk, temeer daar u in Duitsland een vrees bij terugkeer uitte omwille van politieke problemen en uw deelname aan de Oromo demonstraties tegen het Masterplan. Dat u in deze context dan ook zulk een essentieel element aangaande het OLF verleden van uw vader niet zou vermelden, ondergraaft sterk de geloofwaardigheid van uw bewering. Verder slaagt u er op het CGVS ook niet in het verleden van uw vader als ex-OLF strijder verder te concretiseren. U gevraagd sinds wanneer uw vader lid was van het Oromo Liberation Front, kan u enkel aangeven dat het was voordat u opgroeide. U gevraagd wat hij precies deed als strijder bij het OLF, verklaart u dat u het niet weet. U gevraagd tegen wie uw vader streed bij het OLF, verklaart u dat het niet precies weet en dat u enkel weet dat de OLF momenteel vecht tegen de overheid voor een bevrijding van de Oromo's (NPO p.12). U gevraagd of uw vader nadat hij het OLF verliet om jullie op te voeden ooit nog iets te maken had met het OLF, verklaart u dat u het niet weet, maar dat er slechts zeer weinig mensen bij u thuis kwamen en dat uw vader slechts één vriend had die bij jullie over de vloer kwam, maar dat u niet kan zeggen of uw vader nog iets met het OLF te maken had (NPO p.12). Ook op de vraag waarom uw vader als ex-OLF lid geen documenten kreeg, ook al had hij zich overgegeven aan de overheid, verklaart u dat u het niet weet. U verklaart enkel "het is moeilijk in ons land, er is geen respect voor de wet, misschien kon hij daarom geen ID krijgen." (NPO p.18). U gevraagd hoe de mensen van de Kebele konden weten dat uw vader bij het OLF was geweest, verklaart u opnieuw dat u het niet weet en voegt er aan toe dat de overheid alles weet. U gevraagd welke functie uw vader had bij het OLF, verklaart u dat u het niet weet (NPO p.18). Uw gebrekkige kennis over het verleden van uw vader bij het OLF staat in fel contrast met de verschillende problemen waar uw gezin als gevolg van zijn verleden mee te maken kreeg. Er kan immers verwacht worden, indien u werkelijk zoveel obstakels tegenkwam door uw vaders OLF verleden, dat u hier ten minste meer informatie over zou willen te weten komen. Ook uw verklaring dat uw vader voor zijn inkomen ressorteerde tot een handel in illegale smokkelwaren, omdat hij wegens zijn OLF verleden geen aanspraak kon maken op een handelsvergunning is weinig overtuigend (NPO p. 10,12). Immers kan verwacht worden, indien uw vader werkelijk bij de overheid gekend stond als een voormalig OLF lid, en dus als ex-OLF lid mogelijks extra in de gaten zou worden gehouden, dat hij wel twee keer zou nadenken vooraleer zich in te laten met een illegale handel in wapens en andere zaken.

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u niet kon overtuigen aangaande het OLF verleden van uw vader, en bijgevolg ook niet kon overtuigen dat u om die reden geen aanspraak zou kunnen maken op identiteitsdocumenten. Overigens kan nog worden opgemerkt dat u in Ethiopië reeds schoolliep in een publieke overheidsschool, genaamd Galema lagere school in Robe (NPO p.10, 14), hetgeen een indicatie is dat u wel degelijk over enige documenten beschikte in Ethiopië. Immers, vereist het inschrijven in de lagere school het voorleggen van bepaalde documenten zoals onder meer een geboorteakte (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Ten derde vreest u terug te keren naar Ethiopië omdat u tot de Oromo etnie behoort en het OLF steunt, en dat de overheid u om die reden zou viseren (NPO p.25). U verklaarde bovendien dat u vreest gedood te worden in Ethiopië, omdat er verschillende 'killings' gaande zijn (NPO p. 17). U verklaarde "ik ben ook bang van de overheid, omdat Oromo zijn is nu heel moeilijk, als je Oromo bent om in het land te wonen,

want er zijn politieke problemen, Oromo mensen er is geen vrede in het land, ze doden veel Oromo mensen overal. (...) De overheid kan zeggen, misschien, omdat ik geen identificatie heb, of identiteitskaart heb, kunnen ze zeggen dat ik terrorist ben, misschien dat ik bij het OLF was, omdat ik geen ID heb en ze me niet kennen, kunnen ze eender wat zeggen. (...) en ook ik steun het OLF, en de rechten van Oromo mensen worden niet gerespecteerd in ons land, dus ikzelf ook steun het OLF. (...)”(NPO p.25).

U verklaart dat u het OLF steunt door dingen te posten op sociale media. Financieel kan u het OLF niet steunen, omdat uw situatie dit niet toelaat, maar u ging wel naar verschillende demonstraties tegen de overheid in België, en u deelt en post dingen van verschillende organisaties op uw sociale media (NPO p.26). Tijdens het persoonlijk onderhoud merkt de protection officer op dat op uw facebookpagina niet meteen berichten te zien zijn waaruit blijkt dat u het OLF steunt, die mogelijks niet zichtbaar zijn omwille van privacy instellingen (NPO p.26). Ter staving van uw verklaringen stuurt u na het persoonlijk onderhoud via email enkele screenshots van berichten op uw facebookpagina op. In totaal betreffen dit 2 foto's van uzelf op een demonstratie, vermoedelijk in Brussel. U geeft hier echter geen verdere uitleg bij. Daarnaast stuurt u ook screenshots op van in totaal 12 berichten op uw facebookpagina, waarvan de oudste dateert van 5 juli 2020 en de recentste van 14 oktober 2021. Ook hier geeft u geen verdere duiding bij. Uit de screenshots kan worden afgeleid dat deze berichten doorgaans nieuwsberichten betreffen van nieuwssites of bekende organisaties, zoals BBC, Amnesty International, France 24, DW Africa, Al Jazeera, Le Monde, etc die door u op uw tijdslijn werden gedeeld. De meeste van deze berichten betreffen de algemene situatie in Ethiopië en belangrijke gebeurtenissen in het kader van de conflicten die er momenteel gaande zijn. Uit geen van deze berichten kan echter opgemaakt worden dat u specifiek de organisatie OLF steunt, laat staan dat u door deze facebook-posts een dermate zichtbaarheid of politiek profiel hebt gekregen die u in een negatief daglicht zouden stellen van de Ethiopische overheid. Ten eerste, dient te worden vastgesteld dat verschillende van uw berichten, zoals de protection officer reeds opmerkte, niet zichtbaar zijn voor profielen buiten uw facebooknetwerk vermoedelijk omwille van privacy instellingen. Verder dient te worden opgemerkt dat uw berichten een niet al te groot bereik hebben, zoals blijkt uit het beperkt aantal likes en shares van uw posts, wat aldus uw persoonlijke politieke zichtbaarheid danig relativeert.

Wat betreft de door u aangehaalde algemene situatie kan het volgende worden opgemerkt:

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Oromia te worden beoordeeld. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “ETHIOPIE. De veiligheidssituatie in Oromia” van 15 februari 2022, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_veiligheidssituatie_in_omoria_20220215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>)) blijkt dat de Oromo-bevolking met meer dan 35 miljoen de grootste etnische groep is in Ethiopië en voornamelijk in de regio Oromia woont. De hervormingen die premier Abiy Ahmed – de eerste Oromo-leider van het land - doorvoert na april 2018 faciliteren de terugkeer van het OLF (Oromo Liberation Front). Sinds hun terugkeer naar Ethiopië genieten de leden van het OLF een sterke steun in Oromia. De 1.300 strijders worden evenwel niet geïntegreerd in het leger maar mengen zich onder de Oromo-bevolking en beginnen aanvallen tegen lokale functionarissen, leger en politie alsook de burgerbevolking, voornamelijk van Amhara-etnie. Eind 2018 zenden de autoriteiten eenheden van de ENDF (Ethiopian National Defence Forces) naar de vier zones van Wollega, een jaar later installeren ze in Wollega en Guji militaire

commandoposten. De commandoposten voeren een de facto noodtoestand in met een avondklok, een verbod op bijeenkomsten en (arbitraire) detenties zonder eerlijk proces. Ondertussen neemt de druk op (vermeende) aanhangers van het OLA (Oromo Liberation Army) en het OLF toe. In de loop van 2019 ontstaat verdeeldheid tussen premier Abiy Ahmed en veel van zijn Oromo bondgenoten, zowel binnen als buiten de regerende partij. Abiy staat ook binnen de Oromo-bevolking onder druk. De spanningen lopen aan het einde van 2019 verder op tussen de autoriteiten en de Oromo-nationalisten, die beweren dat de premier hun strijd voor meer autonomie en democratie ondermijnt, ook al waren het vooral demonstranten in Oromia die hem aan de macht brachten. Ze vermoeden dat Abiy plannen heeft om de etnisch-federalistische grondwet van Ethiopië te hervormen en daarmee de autonomie van de regio in gevaar te brengen. Deze teleurstelling vergroot met de creatie van de PP (Prosperity Party) in december 2019. De OLF en OFC (Oromo Federalist Congress) boycotten de verkiezingen van juni 2021 vanwege de detentie van politieke leiders en leden van beide partijen, het sluiten van partijkantoren en andere onregelmatigheden. De beladen politieke situatie in Oromia is een belangrijke factor die bijdraagt aan het toenemende geweld in de regio. In de nasleep van de verkiezingen die de PP een overweldigende overwinning opleverde in Oromia neemt de opstand van het OLA in de regio verder toe. Terwijl het geweld tussen de Ethiopische autoriteiten en het OLA escaleert, spelen ook historisch gewortelde spanningen steeds meer op tussen de twee grootste gemeenschappen van Ethiopië, de Oromo en de Amhara.

Verscheidene bronnen geven aan dat er in de regio Oromia een aantal actieve hotspots van conflict zijn, meer bepaald in West-Oromia (de zones Horo Guduru, West-Wollega, Oost-Wollega, Kellam-Wolega, Horo Guduru Wollega en West-Shewa), in Zuid-Oromia (de zones Oost-Guji, West-Guji en Borana) en in het oosten in de zone West-Hararge. Ook op de grens met de naburige regio's Benishangul-Gumuz en Amhara vinden regelmatig aanvallen plaats die levens eisen. Sinds eind 2020 is het OLA actief in zowat alle zones van Oromia.

Voor de periode van 1 januari tot 31 december 2021 registreert ACLED 286 incidenten en 1.924 dodelijke slachtoffers in Oromia. Daarvan beschouwt ACLED 153 incidenten als battles (1.233 dodelijke slachtoffers), 4 als explosions/remote violence (6 dodelijke slachtoffers) en 129 als violence against civilians (685 dodelijke slachtoffers). Het aantal dodelijke slachtoffers dat ACLED registreert omvat zowel burgerdoden als veiligheidspersoneel en militieleden. De dynamiek van het politieke geweld bestaat uit twee hoofdtypen van geweld, namelijk gewapende treffens tussen regeringstroepen enerzijds en het OLA en hun splintergroeperingen anderzijds, én geweld tegen burgers, gepleegd door het OLA (slachtpartijen en moorden) en door veiligheidstroepen van de regionale en federale staat, waaronder de Oromia Special Forces (moorden, standrechtelijke executies, arbitraire detentie, plunderen en het platbranden van eigendommen). Daarnaast is er ook sprake van botsingen tussen etnische Oromo- en Amhara-milities en gemeenschappen.

IOM registreert in juni-juli 2021 4,17 miljoen ontheemden in Ethiopië. De organisatie noteert 497.267 IDP's in Oromia. Conflict is de belangrijkste reden van ontheemding in de regio. Het grootste aantal terugkerende IDP's in Ethiopië bevindt zich echter eveneens in de regio Oromia met een geschat totaal van 672.315 terugkerende IDP's (121.561 huishoudens).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Oromia actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Oromia in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar de regio Oromia een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u afkomstig bent uit Robe, in de zone Bale Robe in Zuid-Centraal Oromia, hetgeen geen actieve hotspot van het conflict is. De mate van geweld in deze regio is tot op heden beperkt, afgezien van enkele sporadische opstoten van etnisch – of religieus gemotiveerd geweld zoals de incidenten naar aanleiding van de moord op Oromo-zanger en activist, Hachalu Hundessa, op

29 juni 2020, en het geweld op 23 oktober 2019 in de nasleep van de kritiek ten aanzien van prominente Oromo activist Jawar Mohammed (zie informatie administratief dossier). Het geweld op 23 oktober 2019 uitte zich echter voornamelijk langs religieuze lijnen, waarbij christelijke Oromo minderheden werden gevisieerd door geweld van islamitisch extremistische groepen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U behoort echter niet tot deze christelijke minderheid, aangezien u zelf moslim bent (NPO p.8). Verder werd hierboven reeds besproken dat u uw persoonlijke betrokkenheid bij het OLF, met name het verleden van uw vader als voormalig OLF lid, niet aannemelijk hebt gemaakt en bovendien blijkt uit uw activiteiten op sociale media geen noemenswaardige zichtbaarheid, noch een belangrijk politiek profiel die u in een negatief daglicht zou kunnen stellen van de Ethiopische autoriteiten of veiligheidsdiensten.

Bijgevolg volstaat een algemene verwijzing naar de algemene situatie in Oromia niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming, maar dient de vrees voor vervolging in concreto te worden aangetoond. U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Oromia. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Na een korte theoretische uiteenzetting, licht verzoeker toe als volgt:

“II.1.4 Verwerende partij haalt eerst de tegenstrijdigheden aan tussen de verklaringen van verzoekende partij in België en in Duitsland en stelt dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht gezien zij hier niets over verteld heeft voor de Duitse asielinstanties.

Verzoekende partij zal niet trachten de tegenstrijdigheden te weerleggen, gezien het inderdaad zo is dat zij in Duitsland niet de waarheid heeft durven vertellen over haar problemen en haar vrees bij terugkeer naar Ethiopië en dat op aanraden van andere landgenoten en zij op dat ogenblik mentaal ook helemaal niet in orde was. Zij volgde dan ook de raad op van mensen die uit hetzelfde land kwamen in de hoop dat zij haar zouden kunnen helpen.

Zowel wat haar relaas betreft, alsook haar familiale situatie en het nieuws dat zij over hen heeft, blijft verzoekende partij achter haar verklaringen in België staan. Verwerende partij heeft in de bestreden beslissing andermaal de nadruk gelegd op de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen in België en in Duitsland, maar verzoekende partij kan alleen maar herhalen dat zij toen niet in Duitsland in een zeer moeilijke mentale staat was en heel wat zaken niet naar waarheid heeft durven vertellen. Zij had gehoopt dat verwerende partij met een open blik en begrip voor haar situatie haar dossier op een objectieve manier zou bekijken, wat klaarblijkelijk niet het geval is...

In België heeft zij haar fout ingezien en trachten recht te zetten. Zij heeft in België dan ook volledige open kaart gespeeld en de waarheid verteld over haar vrees en haar problemen.

II.1.5 Een andere reden waarom verzoekende partij zo bang was om de waarheid te vertellen over de werkelijke redenen van haar vertrek uit Ethiopië is het feit dat zij niet veel details kent over het incident tussen haar vader en de mensen van Raytu. Dit is nu wat verwerende partij haar thans ook verwijt:

[citaat bestreden beslissing]

Eenzijds was verzoekende partij op het moment van de feiten bijzonder jong en werd er met haar dergelijke informatie niet gedeeld, anderzijds werd haar vader beschuldigd iemand vermoord te hebben, dus verzoekende partij kon/durfde op dat ogenblik ook niet veel vragen te stellen over dat incident gezien

de kans erin bestond dat er wraak zou worden genomen op haar. Zij heeft duidelijk verklaard dat zij vreesde voor haar leven en daarom ook in moeten vluchten uit Ethiopië.

Zoals blijkt uit de beslissing, heeft verwerende partij op geen enkel ogenblik een concreet onderzoek gevoerd naar de vrees en de problemen van verzoekende partij en heeft zij zich louter gebaseerd op de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen in Duitsland en in België. Verzoekende partij heeft nooit een eerlijke kans gekregen in België.

II.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Verzoekende partij meent dan ook dat zij weldegelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

II.1.7. Subsidiair, meent zij dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekende partij heeft immers verklaard ook te vrezen voor haar leven gezien de lidmaatschap van haar vader bij de OLF, haar eigen sympathieën voor het OLF en het feit dat zij tot de Oromo etnie behoort. Verwerende partij doet haar vrees af als ongegrond.

Nochtans geeft zij zelf aan dat er talloze incidenten zijn met honderden dodelijke slachtoffers in de regio waar verzoekende partij van afkomstig is:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij noemt de situatie 'complex, problematisch en ernstig':

[citaat bestreden beslissing]

Het is onbegrijpelijk dat verwerende partij – de veiligheidssituatie en de gevaren kennende – meent dat verzoekende partij terug zou kunnen keren naar Ethiopië.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.8. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoeker in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in België en Duitsland dermate afwijkende verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de relevante elementen van zijn verzoek dat zijn algehele geloofwaardigheid en die van zijn verklaringen in het kader van zijn verzoek in België op fundamentele wijze worden ondermijnd.

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift dat hij niet de waarheid heeft verteld in het kader van zijn verzoeken in Duitsland op aanraden van andere landgenoten en omdat hij er mentale problemen had. De Raad treedt evenwel de bestreden beslissing bij dat dit geen afdoende verschooning kan bieden voor verzoekers beweerde leugenachtige verklaringen in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in Duitsland. Indien hij werkelijk meent dat hij een nood heeft aan internationale bescherming, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij de Europese instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten en de instanties correcties inlicht over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond en de redenen waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten. De instanties mogen van verzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk ook documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Met de loutere herhaling van zijn verklaringen gaat hij echter voorbij aan en slaagt hij er aldus niet in om afbreuk te doen aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane,

pertinente en correcte vaststellingen waaruit genoegzaam blijkt dat deze verklaringen geen afdoende verschoning kunnen bieden voor verzoekers beweerd leugenachtige verklaringen in het kader van zijn verzoeken in Duitsland: *“Uw verklaring op het CGVS dat u bij aankomst in Duitsland mentaal niet oké was omdat u een lange reis had gemaakt, dat u er om die reden compleet andere dingen hebt verteld, dingen die andere mensen u vertelden en die niet correct waren (NPO p.6), kan niet worden aanvaard als een afdoende verschoning. Immers kan redelijkerwijze worden verwacht dat u de waarheid vertelt over elementen die de kern uitmaken van uw asielrelaas, en dat u van deze feiten melding zou gemaakt hebben in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland. Wat betreft uw verklaring dat u door andere mensen werd beïnvloed om een incorrect verhaal te vertellen in Duitsland, namelijk politieke problemen naar aanleiding van een deelname aan een demonstratie tegen het Masterplan (NPO p.6), kan hier enigszins begrip voor worden opgebracht gegeven uw minderjarige leeftijd op dat moment. Echter, hoewel u mogelijks werd beïnvloed door anderen om bepaalde dingen te vertellen in uw asielrelaas in Duitsland, had u verder geen enkele reden om het verhaal met betrekking tot uw vader en de mensen van Raytu te verzwijgen. Het feit dat u hierover in Duitsland dan ook niets hebt vermeld is dus een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw relaas.”* De Raad wijst er bijkomend nog op dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker in Duitsland verklaarde dat hij geboren werd op 1 januari 1997 en aldus meerderjarig was ten tijde van de indiening van zijn eerste verzoek in Duitsland op 28 september 2015, terwijl hij in het kader van zijn verzoek in België verklaart geboren te zijn op 4 februari 2000 (Landeninformatie, stuk 7, nr. 1; DVZ-verklaring, stuk 9, p. 5). Gelet op verzoekers tegenstrijdige verklaringen over zijn leeftijd, kan zijn beweerd minderjarige leeftijd zeker niet volstaan ter verschoning van zijn leugenachtige verklaringen. De Raad merkt verder nog op dat het niet aannemelijk is dat verzoeker in het kader van zijn tweede verzoek in Duitsland nog steeds niet de waarheid zou hebben verteld over zijn werkelijke asielmotieven. Verzoeker had immers reeds een negatieve beslissing gehad in het kader van zijn eerste verzoek en werd blijkens de beschikbare informatie bedreigd met een verwijderingsmaatregel (Landeninformatie, stuk 7, nr. 1). Verzoeker was op het ogenblik van het indienen van zijn tweede verzoek in Duitsland op 16 april 2018 bovendien, ook indien zijn verklaringen voor de Belgische instanties in rekening worden gebracht, reeds meerderjarig, zodat te meer kan worden verwacht dat hij zich niet meer zou laten leiden door advies van derden. Verzoeker kan met zijn verweer zijn beweerd leugenachtige verklaringen in het kader van zijn eerdere verzoeken in Duitsland niet weten te verklaren of te verschonen.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift nog aan dat hij de waarheid niet wilde vertellen over zijn werkelijke redenen van vertrek omdat hij niet veel details kent over het incident tussen zijn vader en de mensen van Raytu. De Raad merkt echter op dat dit een loutere *post-factum* bewering betreft, die na reflectie tot stand is gekomen na kennisname van de bestreden beslissing. De Raad merkt daarenboven andermaal op dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij de Europese instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Het voormelde verweer biedt geen afdoende verschoning voor zijn beweerd leugenachtige verklaringen.

Verzoekers bewering dat hij in België de volledige waarheid heeft verteld kan bovendien niet aanvaard worden. De Raad wijst hierbij vooreerst op de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekers dermate onwetend is over de details en omstandigheden van het incident tussen zijn vader en de mensen van Raytu dat hieraan geen geloof kan worden gehecht.

Verzoeker voert hierbij aan dat hij op het moment van de feiten die zijn vader gepleegd heeft nog bijzonder jong was en dat hij op dat moment niet veel vragen durfde te stellen uit schrik dat er wraak zou worden genomen op hem. De Raad wijst er in dit verband andermaal op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn geboortedatum en dus ook over zijn leeftijd ten tijde van zijn vertrek uit Ethiopië. Hoe dan ook merkt de Raad op dat verzoeker verklaarde dat hij via een vriend van zijn vader hoorde over het incident met zijn vader in het dorp Raytu en dat hij vervolgens met deze vriend gedurende drie weken door Ethiopië reisde op de vlucht (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 15 en 19). Aldus kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker via deze vriend van zijn vader of via zijn broer, die drie jaar ouder was en samen met verzoeker Ethiopië ontvluchtte (*Ibid.*, p. 3 en 15), meer informatie had kunnen bekomen over de omstandigheden van het incident. Daarnaast merkt de Raad op dat verzoeker tevens tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn familiaal netwerk en dat hij aldus niet *in concreto* aantoonde dat hij vanuit België niet meer informatie zou kunnen bekomen over dit incident en de vrees die hij heeft bij zijn terugkeer. Het verweer in het verzoekschrift kan dan ook geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker meent dat de commissaris-generaal geen concreet onderzoek heeft gevoerd naar zijn vrees en problemen en zich louter baseert op de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen in het kader van

zijn verzoeken in België en Duitsland, wijst de Raad erop dat verzoeker ten onrechte voorbijgaat aan het feit dat ook verzoekers verklaringen in het kader van zijn verzoek in België ongeloofwaardig werden bevonden. Daarenboven herhaalt de Raad dat er van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij voor de Europese instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen aflegt met betrekking tot de relevante elementen van zijn verzoek. De Raad benadrukt dat rekening kan worden gehouden met alle feitelijke gegevens in het administratief dossier, waaronder begrepen de verklaringen die verzoeker aflegde in het kader van eerdere verzoeken om internationale bescherming in Europa. Verzoeker overtuigt immers niet waarom er geen rekening mag worden gehouden met zijn verklaringen in het kader van zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming in Duitsland. Verzoeker toont niet aan dat er *in casu* geen onderzoek ten gronde is gebeurd van zijn verklaringen. Hij heeft daarenboven evenmin enig (begin van) bewijs bijgebracht ter staving van zijn huidige relaas.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“U verklaarde uw herkomstland, Ethiopië, te zijn ontvlucht omdat uw vader iemand had vermoord van het dorp Raytu en deze mensen wraak op u zouden nemen. U verklaarde: “de reden dat ik mijn land verliet, is niet omdat ik een crimineel was of een misdaad deed, maar het was omwille van mijn vader, dat ik en mijn broer het land verlieten. Mijn vader had iemand vermoord, en daardoor, die mensen, de familie van de persoon die werd gedood, willen wraak nemen op mij en mijn broer en dus moeten we ons leven redden. Maar we wouden het land niet verlaten, maar de vriend van mijn vader zei dat als we zouden blijven, zouden ze wraak nemen op mij en mijn broer. (..)” (NPO p.17).

Wat betreft uw vrees ten aanzien van de mensen van Raytu die wraak op u zouden willen nemen, dient echter te worden opgemerkt dat u dit onvoldoende aannemelijk hebt gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen op het CGVS manifest verschillen van wat u hebt verklaard in het kader van uw verzoeken om internationale bescherming in Duitsland.

Zo vermeldde u in Duitsland niets over dit probleem, dat uw vader iemand vermoord zou hebben en dat u hierdoor wraak vreest door de mensen van Raytu, noch in uw eerste verzoek van 28 september 2015, noch in uw tweede verzoek van 16 april 2018 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier – inlichtingen Duitsland). U verklaarde in Duitsland enkel dat u vreest voor uw leven bij een terugkeer naar Ethiopië, omdat u deelnam aan een demonstratie tegen het Masterplan op 30 april 2014 en omdat het Oromo volk onderdrukt wordt (gehoorverslag Duitsland p.4 en 8). Bij uw tweede verzoek in Duitsland verklaarde u louter in vage en algemene termen “de voornaamste reden dat ik mijn land verliet, was niet omdat ik mijn land haat, maar omdat ik mijn leven wou redden. Ik wil niet terug naar mijn land om mijn leven in gevaar te brengen met de dood of lijden tot gevolg.” (verklaring tweede verzoek Duitsland dd. 13/04/2018). Het feit dat u in Duitsland twee verzoeken deed om internationale bescherming en op geen enkel moment iets vermeldde over dit incident van uw vader met de mensen van Raytu, hetgeen volgens uw verklaringen op het CGVS nochtans dé aanleiding vormde van uw vertrek uit Ethiopië, ondermijnt fundamenteel de geloofwaardigheid ervan. Uw verklaring op het CGVS dat u bij aankomst in Duitsland mentaal niet oké was omdat u een lange reis had gemaakt, dat u er om die reden compleet andere dingen hebt verteld, dingen die andere mensen u vertelden en die niet correct waren (NPO p.6), kan niet worden aanvaard als een afdoende verschoning. Immers kan redelijkerwijze worden verwacht dat u de waarheid vertelt over elementen die de kern uitmaken van uw asielrelaas, en dat u van deze feiten melding zou gemaakt hebben in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland. Wat betreft uw verklaring dat u door andere mensen werd beïnvloed om een incorrect verhaal te vertellen in Duitsland, namelijk politieke problemen naar aanleiding van een deelname aan een demonstratie tegen het Masterplan (NPO p.6), kan hier enigszins begrip voor worden opgebracht gegeven uw minderjarige leeftijd op dat moment. Echter, hoewel u mogelijks werd beïnvloed door anderen om bepaalde dingen te vertellen in uw asielrelaas in Duitsland, had u verder geen enkele reden om het verhaal met betrekking tot uw vader en de mensen van Raytu te verzwijgen. Het feit dat u hierover in Duitsland dan ook niets hebt vermeld is dus een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder kan ook worden verwacht dat u ten minste waarachtige en consistente verklaringen aflegt over aspecten die dichtbij uw leefwereld staan zoals uw familie. Echter, ook hier blijkt dat u verschillende tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd in Duitsland ten aanzien van uw verklaringen op het CGVS, die de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnen.

Zo vermeldde u op het CGVS dat u geen idee hebt van de huidige verblijfplaats van uw vader (NPO p.12), dat hij is verdwenen, en dat u hem laatst zag één dag voor zijn vriend S. u kwam vertellen dat uw vader iemand had vermoord (NPO p. 22, 23). U weet zelfs niet meer of uw vader nog in leven is of niet. De laatste informatie die u heeft over uw vader was toen u zelf nog in Ethiopië was, namelijk dat uw vader op een dag het huis verliet en niet meer terugkwam (NPO p.12). In Duitsland verklaarde u echter dat uw vader nog leeft en dat hij verblijft in Kebele 03 te Robe (zie gehoorverslag Duitsland p. 3).

Ook over de rest van uw familie schetst u op het CGVS een heel ander beeld dan in Duitsland. In Duitsland verklaarde u dat u in Ethiopië bij uw vader woonde en dat uw ouders waren gescheiden. Over uw moeder verklaarde u dat ze S.A. heet, dat ze ook tot de Oromo etnie behoort en ergens op het platteland in de provincie Bale woont. U verklaarde ook dat u twee broers en één zus heeft. Uw zus is gehuwd en verblijft in Bale, uw ene broer verblijft bij uw moeder, uw andere broer bij uw vader. Verder verklaarde u nog dat u nog tantes en ooms hebt die in Ethiopië wonen (zie gehoorverslag Duitsland p. 2, 3).

Op het CGVS verklaart u daarentegen dat u uw moeder niet kent, u weet niet wie ze was, u weet niet tot welke etnische groep ze behoorde (NPO p.8), u weet zelfs niet hoe ze heet. U gevraagd of u zich eender wat nog kan herinneren over uw moeder, verklaart u dat u niets weet van haar. U weet ook niet waarom uw moeder en vader niet samenwoonden, noch weet u waar uw moeder dan wel woonde (NPO p.13). Het feit dat u op het CGVS op geen enkele van deze vragen een antwoord kan geven, terwijl u dit wel vertelde in Duitsland is weinig geloofwaardig en wekt de indruk dat u informatie probeert achter te houden. Het is bovendien weinig geloofwaardig dat u, toen u nog thuis woonde in Bale Robe bij uw vader en uw 3 jaar oudere broer B., nooit enige moeite zou hebben gedaan om meer over uw moeder te weten te komen. Uw verklaring dat u niets over uw moeder kon te weten komen omdat u geen familieleden had is ook op dat vlak tegenstrijdig met wat u in Duitsland hebt verklaard, waar u verklaarde dat u nog een zus, twee broers en verschillende ooms en tantes hebt in Ethiopië (NPO p.13, gehoorverslag Duitsland p.2,3). De verschillende tegenstrijdige verklaringen ten aanzien van uw familiale situatie in Ethiopië ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas op het CGVS, namelijk uw bewering dat uw vader iemand van Raytu vermoord zou hebben en hierna verdwenen zou zijn, en dat u niet naar Ethiopië kan terugkeren omdat u er geen familie meer zou hebben. U immers gevraagd, welke stappen u zou kunnen ondernemen om bescherming te zoeken in een situatie waarbij mensen wraak willen nemen, verklaarde u dat dit voor u heel moeilijk is omdat u geen familie, tantes of nonkels hebt om naartoe te gaan. U vervolgens gevraagd of dit dan een oplossing kon zijn, antwoordde u bevestigend. Aldus doet het feit dat u uw familiale situatie anders voorstelt op het CGVS dan wat u in Duitsland hebt verklaart, afbreuk aan de door u geopperde vrees.

Verder bent u zodanig onwetend over de details en omstandigheden van het incident tussen uw vader en de mensen van Raytu, alsook over de identiteit van uw vermeende vervolgers, dat dit de geloofwaardigheid van uw relaas compleet ondermijnt. U verklaarde dat uw vader iemand had vermoord. U gevraagd wie hij had vermoord, verklaarde u dat u dit slechts hoorde van de vriend van uw vader en niet van uw vader zelf en dat u enkel hoorde dat uw vader iemand doodde van de plaats Raytu, een kleine stad in de buurt van Robe, en dat uw vader hierna verdwenen was (NPO p. 19). U door de protection officer verdere details gevraagd over de omstandigheden van deze moord, met name hoe dit was gebeurd en wat de reden was dat uw vader deze persoon doodde, verklaarde u dat u het niet weet. U gevraagd wat de naam is van de persoon die werd gedood, verklaarde u opnieuw dat u het niet weet en dat u enkel hoorde dat de persoon van de plaats Raytu was (NPO p.19). U gevraagd wie de personen zijn die wraak op u willen namen nemen, blijft u opnieuw het antwoord verschuldigd en verklaart u enkel "de mensen van Raytu" (NPO p.23). Het is weinig overtuigend dat u enerzijds het land moet verlaten omdat u vervolging vreest door 'de mensen van Raytu', die wraak op u willen namen nemen, maar dat u anderzijds niet eens concreet kan aangeven wie uw vervolgers precies zijn. Verder is het ook ten minste opmerkelijk te noemen dat u blijkbaar allerm minst gechoqueerd bent door het nieuws dat uw vader iemand had gedood, maar dat u tegelijkertijd geen idee heeft van de reden waarom uw vader iemand van het dorp Raytu zou vermoorden. Zo verklaarde u "ik was eigenlijk niet geschokt, toen de vriend zei dat hij iemand had gedood, maar ik was heel ongerust voor mijn leven, want het is heel gebruikelijk in ons land, als iemand wordt gedood dat de familie wraak zal nemen." (NPO p.23). U beweert enerzijds dat dit fenomeen van bloedwraak heel gebruikelijk en veelvoorkomend is in uw maatschappij en regio, maar u slaagt er anderzijds niet in om één concreet voorbeeld te geven van andere gelijkaardige wraakkwesies (NPO p.23).

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat uw vader iemand van Raytu zou hebben vermoord en deze personen vervolgens wraak zouden willen namen op u.

Wat betreft uw vrees om terug te keren naar Ethiopië omdat u geen identiteitsdocumenten bezit, dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende heeft aangetoond dat u bij een terugkeer naar Ethiopië geen aanspraak zou kunnen maken op documenten.

U verklaarde dat u in Ethiopië geen identiteitsdocumenten had en dat u nooit documenten hebt gehad die aantonen dat u een Ethiopisch burger bent (NPO p.8). Het dient echter te worden opgemerkt dat u in Ethiopië nog minderjarig was, hetgeen een logische verklaring is waarom u nog niet in bezit kon zijn van een identiteitskaart, die volgens de beschikbare landeninformatie slechts wordt uitgevaardigd aan personen vanaf 18 jaar (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Zo verklaarde u ook zelf dat u in Ethiopië nog niet oud genoeg was om documenten te verkrijgen bij de Kebele (de lokale administratie)(NPO p.19). Dit wil echter niet zeggen dat u, nu u meerderjarig bent, bij een terugkeer naar Ethiopië geen aanspraak zou kunnen maken op identiteitsdocumenten. U verklaarde dat uw vader zelf geen documenten kreeg van de Kebele omdat hij lid was geweest van het Oromo Liberation Front (OLF) (NPO p.18). Het dient echter te worden opgemerkt dat u onvoldoende aannemelijk hebt gemaakt dat uw vader werkelijk een voormalig lid was van het OLF. Ten eerste heeft u in het kader van uw asielaanvragen in Duitsland op geen enkel moment enige melding gemaakt van het feit dat uw vader een voormalig lid was van het OLF (zie inlichtingen Duitsland toegevoegd aan het administratief dossier). Het feit dat u hierover in Duitsland niets vermeldde is zeer opmerkelijk, temeer daar u in Duitsland een vrees bij terugkeer uitte omwille van politieke problemen en uw deelname aan de Oromo demonstraties tegen het Masterplan. Dat u in deze context dan ook zulk een essentieel element aangaande het OLF verleden van uw vader niet zou vermelden, ondergraaft sterk de geloofwaardigheid van uw bewering. Verder slaagt u er op het CGVS ook niet in het verleden van uw vader als ex-OLF strijder verder te concretiseren. U gevraagd sinds wanneer uw vader lid was van het Oromo Liberation Front, kan u enkel aangeven dat het was voordat u opgroeide. U gevraagd wat hij precies deed als strijder bij het OLF, verklaart u dat u het niet weet. U gevraagd tegen wie uw vader streed bij het OLF, verklaart u dat het niet precies weet en dat u enkel weet dat de OLF momenteel vecht tegen de overheid voor een bevrijding van de Oromo's (NPO p.12). U gevraagd of uw vader nadat hij het OLF verliet om jullie op te voeden ooit nog iets te maken had met het OLF, verklaart u dat u het niet weet, maar dat er slechts zeer weinig mensen bij u thuis kwamen en dat uw vader slechts één vriend had die bij jullie over de vloer kwam, maar dat u niet kan zeggen of uw vader nog iets met het OLF te maken had (NPO p.12). Ook op de vraag waarom uw vader als ex-OLF lid geen documenten kreeg, ook al had hij zich overgegeven aan de overheid, verklaart u dat u het niet weet. U verklaart enkel "het is moeilijk in ons land, er is geen respect voor de wet, misschien kon hij daarom geen ID krijgen." (NPO p.18). U gevraagd hoe de mensen van de Kebele konden weten dat uw vader bij het OLF was geweest, verklaart u opnieuw dat u het niet weet en voegt er aan toe dat de overheid alles weet. U gevraagd welke functie uw vader had bij het OLF, verklaart u dat u het niet weet (NPO p.18). Uw gebrekkige kennis over het verleden van uw vader bij het OLF staat in fel contrast met de verschillende problemen waar uw gezin als gevolg van zijn verleden mee te maken kreeg. Er kan immers verwacht worden, indien u werkelijk zoveel obstakels tegenkwam door uw vaders OLF verleden, dat u hier ten minste meer informatie over zou willen te weten komen. Ook uw verklaring dat uw vader voor zijn inkomen ressorteerde tot een handel in illegale smokkelwaren, omdat hij wegens zijn OLF verleden geen aanspraak kon maken op een handelsvergunning is weinig overtuigend (NPO p. 10,12). Immers kan verwacht worden, indien uw vader werkelijk bij de overheid gekend stond als een voormalig OLF lid, en dus als ex-OLF lid mogelijks extra in de gaten zou worden gehouden, dat hij wel twee keer zou nadenken vooraleer zich in te laten met een illegale handel in wapens en andere zaken.

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u niet kon overtuigen aangaande het OLF verleden van uw vader, en bijgevolg ook niet kon overtuigen dat u om die reden geen aanspraak zou kunnen maken op identiteitsdocumenten. Overigens kan nog worden opgemerkt dat u in Ethiopië reeds schoolliep in een publieke overheidsschool, genaamd Galema lagere school in Robe (NPO p.10, 14), hetgeen een indicatie is dat u wel degelijk over enige documenten beschikte in Ethiopië. Immers, vereist het inschrijven in de lagere school het voorleggen van bepaalde documenten zoals onder meer een geboorteakte (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Ten derde vreest u terug te keren naar Ethiopië omdat u tot de Oromo etnie behoort en het OLF steunt, en dat de overheid u om die reden zou viseren (NPO p.25). U verklaarde bovendien dat u vreest gedood te worden in Ethiopië, omdat er verschillende 'killings' gaande zijn (NPO p. 17). U verklaarde "ik ben ook bang van de overheid, omdat Oromo zijn is nu heel moeilijk, als je Oromo bent om in het land te wonen, want er zijn politieke problemen, Oromo mensen er is geen vrede in het land, ze doden veel Oromo mensen overal. (...) De overheid kan zeggen, misschien, omdat ik geen identificatie heb, of identiteitskaart heb, kunnen ze zeggen dat ik terrorist ben, misschien dat ik bij het OLF was, omdat ik geen ID heb en ze

me niet kennen, kunnen ze eender wat zeggen. (...) en ook ik steun het OLF, en de rechten van Oromo mensen worden niet gerespecteerd in ons land, dus ikzelf ook steun het OLF. (...)"(NPO p.25).

U verklaart dat u het OLF steunt door dingen te posten op sociale media. Financieel kan u het OLF niet steunen, omdat uw situatie dit niet toelaat, maar u ging wel naar verschillende demonstraties tegen de overheid in België, en u deelt en post dingen van verschillende organisaties op uw sociale media (NPO p.26). Tijdens het persoonlijk onderhoud merkt de protection officer op dat op uw facebookpagina niet meteen berichten te zien zijn waaruit blijkt dat u het OLF steunt, die mogelijks niet zichtbaar zijn omwille van privacy instellingen (NPO p.26). Ter staving van uw verklaringen stuurt u na het persoonlijk onderhoud via email enkele screenshots van berichten op uw facebookpagina op. In totaal betreffen dit 2 foto's van uzelf op een demonstratie, vermoedelijk in Brussel. U geeft hier echter geen verdere uitleg bij. Daarnaast stuurt u ook screenshots op van in totaal 12 berichten op uw facebookpagina, waarvan de oudste dateert van 5 juli 2020 en de recentste van 14 oktober 2021. Ook hier geeft u geen verdere duiding bij. Uit de screenshots kan worden afgeleid dat deze berichten doorgaans nieuwsberichten betreffen van nieuwssites of bekende organisaties, zoals BBC, Amnesty International, France 24, DW Africa, Al Jazeera, Le Monde, etc die door u op uw tijdslijn werden gedeeld. De meeste van deze berichten betreffen de algemene situatie in Ethiopië en belangrijke gebeurtenissen in het kader van de conflicten die er momenteel gaande zijn. Uit geen van deze berichten kan echter opgemaakt worden dat u specifiek de organisatie OLF steunt, laat staan dat u door deze facebook-posts een dermate zichtbaarheid of politiek profiel hebt gekregen die u in een negatief daglicht zouden stellen van de Ethiopische overheid. Ten eerste, dient te worden vastgesteld dat verschillende van uw berichten, zoals de protection officer reeds opmerkte, niet zichtbaar zijn voor profielen buiten uw facebooknetwerk vermoedelijk omwille van privacy instellingen. Verder dient te worden opgemerkt dat uw berichten een niet al te groot bereik hebben, zoals blijkt uit het beperkt aantal likes en shares van uw posts, wat aldus uw persoonlijke politieke zichtbaarheid danig relativeert."

Wat de neergelegde medische attesten betreft (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nrs. 1-2), wijst de Raad er nog op dat uit deze attesten louter blijkt dat verzoeker te kampen heeft met mentale problemen, doch hieruit kan niet worden afgeleid dat verzoekers cognitieve geheugen is aangetast in die mate dat hij niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. Verder merkt de Raad nog op dat dergelijke psychologisch attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn psychische problemen opliep. Een arts of psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

De bestreden beslissing oordeelde op dit punt op goede gronden als volgt:

"Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Oromia te worden beoordeeld. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van

dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "ETHIOPIE. De veiligheidssituatie in Oromia" van 15 februari 2022, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_veiligheidssituatie_in_omoria_20220215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>)) blijkt dat de Oromo-bevolking met meer dan 35 miljoen de grootste etnische groep is in Ethiopië en voornamelijk in de regio Oromia woont. De hervormingen die premier Abiy Ahmed – de eerste Oromo-leider van het land - doorvoert na april 2018 faciliteren de terugkeer van het OLF (Oromo Liberation Front). Sinds hun terugkeer naar Ethiopië genieten de leden van het OLF een sterke steun in Oromia. De 1.300 strijders worden evenwel niet geïntegreerd in het leger maar mengen zich onder de Oromo-bevolking en beginnen aanvallen tegen lokale functionarissen, leger en politie alsook de burgerbevolking, voornamelijk van Amhara-etnie. Eind 2018 zenden de autoriteiten eenheden van de ENDF (Ethiopian National Defence Forces) naar de vier zones van Wollega, een jaar later installeren ze in Wollega en Guji militaire commandoposten. De commandoposten voeren een de facto noodtoestand in met een avondklok, een verbod op bijeenkomsten en (arbitraire) detenties zonder eerlijk proces. Ondertussen neemt de druk op (vermeende) aanhangers van het OLA (Oromo Liberation Army) en het OLF toe. In de loop van 2019 ontstaat verdeeldheid tussen premier Abiy Ahmed en veel van zijn Oromo bondgenoten, zowel binnen als buiten de regerende partij. Abiy staat ook binnen de Oromo-bevolking onder druk. De spanningen lopen aan het einde van 2019 verder op tussen de autoriteiten en de Oromo-nationalisten, die beweren dat de premier hun strijd voor meer autonomie en democratie ondermijnt, ook al waren het vooral demonstranten in Oromia die hem aan de macht brachten. Ze vermoeden dat Abiy plannen heeft om de etnisch-federalistische grondwet van Ethiopië te hervormen en daarmee de autonomie van de regio in gevaar te brengen. Deze teleurstelling vergroot met de creatie van de PP (Prosperity Party) in december 2019. De OLF en OFC (Oromo Federalist Congress) boycotten de verkiezingen van juni 2021 vanwege de detentie van politieke leiders en leden van beide partijen, het sluiten van partijkantoren en andere onregelmatigheden. De beladen politieke situatie in Oromia is een belangrijke factor die bijdraagt aan het toenemende geweld in de regio. In de nasleep van de verkiezingen die de PP een overweldigende overwinning opleverde in Oromia neemt de opstand van het OLA in de regio verder toe. Terwijl het geweld tussen de Ethiopische autoriteiten en het OLA escaleert, spelen ook historisch gewortelde spanningen steeds meer op tussen de twee grootste gemeenschappen van Ethiopië, de Oromo en de Amhara.

Verscheidene bronnen geven aan dat er in de regio Oromia een aantal actieve hotspots van conflict zijn, meer bepaald in West-Oromia (de zones Horo Guduru, West-Wollega, Oost-Wollega, Kellam-Wolega, Horo Guduru Wollega en West-Shewa), in Zuid-Oromia (de zones Oost-Guji, West-Guji en Borana) en in het oosten in de zone West-Hararge. Ook op de grens met de naburige regio's Benishangul-Gumuz en Amhara vinden regelmatig aanvallen plaats die levens eisen. Sinds eind 2020 is het OLA actief in zowat alle zones van Oromia.

Voor de periode van 1 januari tot 31 december 2021 registreert ACLED 286 incidenten en 1.924 dodelijke slachtoffers in Oromia. Daarvan beschouwt ACLED 153 incidenten als battles (1.233 dodelijke slachtoffers), 4 als explosions/remote violence (6 dodelijke slachtoffers) en 129 als violence against civilians (685 dodelijke slachtoffers). Het aantal dodelijke slachtoffers dat ACLED registreert omvat zowel burgerdoden als veiligheidspersoneel en militieleden. De dynamiek van het politieke geweld bestaat uit twee hoofdtypen van geweld, namelijk gewapende treffens tussen regeringstroepen enerzijds en het OLA en hun splintergroeperingen anderzijds, én geweld tegen burgers, gepleegd door het OLA (slachtpartijen en moorden) en door veiligheidstroepen van de regionale en federale staat, waaronder de Oromia Special Forces (moorden, standrechtelijke executies, arbitraire detentie, plunderen en het platbranden van eigendommen). Daarnaast is er ook sprake van botsingen tussen etnische Oromo- en Amhara-milities en gemeenschappen.

IOM registreert in juni-juli 2021 4,17 miljoen ontheemden in Ethiopië. De organisatie noteert 497.267 IDP's in Oromia. Conflict is de belangrijkste reden van ontheemding in de regio. Het grootste aantal terugkerende IDP's in Ethiopië bevindt zich echter eveneens in de regio Oromia met een geschat totaal van 672.315 terugkerende IDP's (121.561 huishoudens).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Oromia actueel geen sprake is van een uitzonderlijke

situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Het betoog in het verzoekschrift is niet van die aard om afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete argumenten aanbrengt waaruit kan blijken dat er actueel verzoekers regio van herkomst, Oromia, sprake is van een situatie van gewapend conflict waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, in het bijzonder het lidmaatschap van zijn vader bij het OLF, zijn eigen sympathieën en zijn behoren tot de Oromo-etnie kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar de regio Oromia in Ethiopië.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de regio Oromia in Ethiopië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP